

II. De toekenning van een aanvullende primaire ongeschiktheidsuitkering in het stelsel van de werknemers

Van toepassing van 1 januari 2021 tot 31 maart 2021

In het Belgisch Staatsblad van 2 juli 2020 is de wet van 24 juni 2020 houdende toekenning van een tijdelijke aanvulling op de uitkeringen voor primaire arbeidsongeschiktheid gepubliceerd.

De wet van 20 december 2020 houdende tijdelijke ondersteuningsmaatregelen ten gevolge van de COVID-19-pandemie (gepubliceerd in het B.S. van 30.12.2020) wijzigt de voormelde wet van 24 juni 2020. In het bijzonder wordt vanaf **1 januari 2021** bepaald dat de som van het bedrag van de primaire ongeschiktheidsuitkering en het bedrag van de aanvullende primaire ongeschiktheidsuitkering het bedrag van het gederfde loon van de werknemer niet mag overschrijden.

Naaraanleiding van de bijzondere maatregel van de tijdelijke werkloosheid wegens overmacht "COVID-19" die in de werkloosheidsverzekering is genomen, bepaalt deze wet onder bepaalde voorwaarden de toekenning van een aanvullende primaire ongeschiktheidsuitkering aan sommige, ten vroegste vanaf 1 maart 2020, arbeidsongeschikt erkende gerechtigden wier bedrag van het gederfde loon lager dan 132,9990 EUR is.

Deze aanvullende primaire ongeschiktheidsuitkering wordt toegekend voor elke dag waarvoor deze gerechtigden daadwerkelijk recht hebben op de primaire ongeschiktheidsuitkering.

1. Doelgroep

Opdat de verzekerde aanspraak kan maken op de aanvullende primaire ongeschiktheidsuitkering, dienen de volgende voorwaarden **cumulatief** te zijn vervuld:

- a) de staat van arbeidsongeschiktheid van de betrokkene zoals erkend door de adviserend arts vat ten vroegste vanaf 1 maart 2020 aan.

Opmerkingen:

- in geval van een *herval in primaire ongeschiktheid* waarbij de aanvangsdatum van de initiële arbeidsongeschiktheid zich vóór 1 maart 2020 bevindt, opent de verzekerde dus *geen* recht op de aanvullende primaire ongeschiktheidsuitkering
 - de aanvullende primaire ongeschiktheidsuitkering wordt niet langer toegekend zodra het tijdvak van invaliditeit (ten vroegste vanaf 01.03.2021) aanvat.
- b) de verzekerde heeft de hoedanigheid van gerechtigde bedoeld in 86, §1, 1°, a) en b) van de gecoördineerde wet van 14 juli 1994 of heeft als gecontroleerd werkloze het statuut van deeltijds werknemer met behoud van rechten bedoeld in artikel 29, §2 van het koninklijk besluit van 25 november 1991 houdende de werkloosheidsreglementering of van vrijwillig deeltijds werknemer bedoeld in artikel 104, §1 of §1bis van het voormelde koninklijk besluit van 25 november 1991.

Het gaat dus om

- de verzekerden die in het kader van een tewerkstelling (arbeidsovereenkomst of gelijkgesteld) bijdragen aan de sector van de uitkeringen zijn verschuldigd (in voorkomend geval wordt deze tewerkstelling gecombineerd met een component werkloosheid zoals bijvoorbeeld de toekenning van een inkomensgarantie-uitkering).

 Opmerking: een **leerling** zoals bepaald in uitvoering van artikel 1, §1, derde lid, van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders betaalt geen bijdragen voor de sector uitkeringen tot en met 31 december van het jaar waarin hij de leeftijd van 18 jaar bereikt, maar kan eveneens aanspraak maken op de aanvullende primaire ongeschiktheidsuitkering (= hoedanigheid van gerechtigde bedoeld in art. 86, §1, 1°, a), 2de lid, van de gecoördineerde wet van 14.07.1994).

- de verzekerden die een vergoeding wegens de verbreking van de arbeidsovereenkomst genieten en waarbij de nodige bijdragen voor de sector van de uitkeringen op deze vergoeding worden ingehouden.

 Opmerking: gedurende de periode gedekt door de vergoeding wegens de verbreking van de arbeidsovereenkomst wordt de toekenning van de aanvullende primaire ongeschiktheidsuitkering uiteraard geweigerd – toepassing van artikel 103, §1, 1° of 3° van de gecoördineerde wet van 14 juli 1994 (*cf. infra*).

- de verzekerden die de arbeid onderbreken of de arbeid niet hervatten, om ten vroegste vanaf de vijfde maand van de zwangerschap te rusten.

De al dan niet toekenning van de aanvullende primaire ongeschiktheidsuitkering wordt bepaald door de hoedanigheid die de gerechtigde heeft *op de begindatum van de arbeidsongeschiktheid*.

Een werknemer met een arbeidsovereenkomst voor een bepaalde duur zal dus recht hebben op de aanvullende primaire ongeschiktheidsuitkering gedurende het hele tijdvak van arbeidsongeschiktheid waarin deze uitkering kan worden toegekend, ook al zou die arbeidsovereenkomst aflopen tijdens die periode.

Daarentegen zal een verzekerde wiens arbeidsongeschiktheid aanvat binnen dertig dagen na het einde van de arbeidsovereenkomst (zonder de toekenning van een verbrekingsvergoeding) en waarbij de arbeidsongeschiktheidsuitkering overeenkomstig artikel 31 van de verordening op de uitkeringen van 16 april 1997 principieel wordt berekend op het gederfde loon waarop de betrokkene op de laatste dag van de arbeidsovereenkomst aanspraak kon maken, *geen* recht hebben op de aanvullende primaire ongeschiktheidsuitkering.

- c) het gederfde loon waarop de primaire ongeschiktheidsuitkering wordt berekend, is lager dan 132,9990 EUR.

 Opmerking: voor de verificatie van dit drempelbedrag wordt, in voorkomend geval, *ook* rekening gehouden met het gederfde loon dat voortvloeit uit de component werkloosheid (vgl. de situatie van de gerechtigde die als gecontroleerd werkloze het statuut heeft (i) van deeltijds werknemer met behoud van rechten met de toekenning van een inkomensgarantie-uitkering of (ii) van vrijwillig deeltijds werknemer die het werk heeft hervat (toekenning van een inkomensgarantie-uitkering of vermindering van het aantal halve uitkeringen)). Het gederfde loon dat betrekking heeft op de component werkloosheid wordt met andere woorden dus ook in aanmerking genomen om na te gaan of het (totale) gederfde loon lager is dan 132,9990 EUR.

2. Bepaling van het bedrag van de aanvullende primaire ongeschiktheidsuitkering

Algemene regel: het dagbedrag van de aanvullende primaire ongeschiktheidsuitkering wordt vastgesteld op 10 % van het gedeerde loon van de betrokkene en het verkregen bedrag wordt vervolgens verhoogd met 5,63 EUR.

> Voorbeeld: het gedeerde loon van een verzekerde X bedraagt 95,0000 EUR:

- het bedrag van de primaire ongeschiktheidsuitkering is 60 % van 95,0000 EUR = 57,00 EUR
- het bedrag van de aanvullende primaire ongeschiktheidsuitkering is (10 % van 95,0000 EUR) + 5,63 EUR = 9,50 EUR + 5,63 EUR = 15,13 EUR.

In geval van een verzekerde die als gecontroleerd werkloze de hoedanigheid heeft (i) van deeltijds werknemer met behoud van rechten die aanspraak kan maken op een inkomensgarantie-uitkering of (ii) van vrijwillig deeltijds werknemer die het werk heeft hervat, wordt voor de vaststelling van het gedeerde loon waarop de aanvullende primaire ongeschiktheidsuitkering wordt berekend, echter **enkel rekening gehouden met het gedeerde loon dat voortvloeit uit de component tewerkstelling**.

Begrenzing tot een totaalbedrag van 79,80 EUR:

- voor de gerechtigden bedoeld in artikel 86, §1, 1°, a) en b) van de gecoördineerde wet van 14 juli 1994 wier gedeerde loon hoger is dan 105,9523 EUR en lager is dan 132,9990 EUR, mag de toekenning van de aanvullende primaire ongeschiktheidsuitkering echter niet tot gevolg hebben dat de som van het bedrag van de primaire ongeschiktheidsuitkering en het bedrag van de aanvullende primaire ongeschiktheidsuitkering 79,80 EUR overschrijdt.

=> Het bedrag van de aanvullende primaire ongeschiktheidsuitkering is dan met andere woorden gelijk aan het verschil tussen 79,80 EUR en het bedrag gelijk aan 60 % van het gedeerde loon.

- voor de gerechtigden die als gecontroleerd werkloze het statuut hebben (i) van deeltijds werknemer met behoud van rechten of (ii) van vrijwillig deeltijds werknemer die het werk heeft hervat *en* wier gedeerde loon dat voortvloeit uit de component tewerkstelling hoger is dan 105,9523 EUR en lager is dan 132,9990 EUR, mag de toekenning van de aanvullende primaire ongeschiktheidsuitkering echter niet tot gevolg hebben dat de som van het bedrag van de primaire ongeschiktheidsuitkering en het bedrag van de aanvullende primaire ongeschiktheidsuitkering 79,80 EUR overschrijdt.

=> Het bedrag van de aanvullende primaire ongeschiktheidsuitkering is dan met andere woorden gelijk aan het verschil tussen 79,80 EUR en het bedrag gelijk aan 60 % van het gedeerde loon dat voortvloeit uit de component tewerkstelling.

3. Waarborg van een minimaal dagbedrag van 61,22 EUR

Indien de gerechtigde, ondanks de toekenning van de aanvullende primaire ongeschiktheidsuitkering bovenop de primaire ongeschiktheidsuitkering (vastgesteld op 60 % van het gederfde loon), geen 61,22 EUR per dag zou ontvangen en zijn gederfde loon is niet lager dan dit bedrag van 61,22 EUR (cf. *infra* punt 4), wordt dit laatste bedrag gewaarborgd.

In een dergelijke situatie ontvangt de verzekerde dus een *verhoogde aanvullende primaire ongeschiktheidsuitkering* waarvan het bedrag gelijk is aan het verschil van 61,22 EUR en het bedrag gelijk aan 60 % van het gederfde loon.

Voorbeeld: het gederfde loon van een verzekerde X bedraagt 65,0000 EUR:

- het bedrag van de primaire ongeschiktheidsuitkering is 60 % van 65,0000 EUR = 39,00 EUR
- het bedrag van de aanvullende primaire ongeschiktheidsuitkering is (10 % van 65,0000 EUR) + 5,63 EUR = 6,50 EUR + 5,63 EUR = 12,13 EUR.

Vermits de som van het bedrag van de primaire ongeschiktheidsuitkering en het bedrag van de aanvullende primaire ongeschiktheidsuitkering (51,13 EUR = 39,00 EUR + 12,13 EUR) lager is dan 61,22 EUR, ontvangt de betrokkene een verhoogde aanvullende primaire ongeschiktheidsuitkering van 22,22 EUR (61,22 EUR - 39,00 EUR).

Opmerking: voor de gerechtigden die als gecontroleerd werkloze het statuut hebben (i) van deeltijds werknemer met behoud van rechten met de toekenning van een inkomensgarantieuitkering of (ii) van vrijwillig deeltijds werknemer die het werk heeft hervat, wordt in het kader van deze waarborg rekening gehouden met het bedrag van de primaire ongeschiktheidsuitkering vastgesteld op 60 % van het gederfde loon dat voortvloeit uit de component tewerkstelling **en** 60 % van het gederfde loon dat voortvloeit uit de component werkloosheid.

Er wordt dus in het kader van de component werkloosheid **geen** rekening gehouden met het bedrag verkregen na de toepassing van de maatregel van alignering/beperking die overeenkomstig artikel 87, derde lid van de gecoördineerde wet van 14 juli 1994 gedurende de eerste zes maanden van arbeidsongeschiktheid van toepassing is.

Dit minimumbedrag wordt echter niet gewaarborgd:

- als de verzekerde zich bij de aanvang van de arbeidsongeschiktheid in een periode van gedeeltelijke beroepsloopbaanonderbreking bevindt en een onderbrekingsuitkering ontvangt en dit gedurende de verdere duur van de gedeeltelijke beroepsloopbaanonderbreking
- als de verzekerde zich in een situatie zoals omschreven in artikel 242, §1 van het koninklijk besluit van 3 juli 1996 bevindt. Het gaat om meerdere tewerkstellingen en in het kader van een tewerkstelling bijvoorbeeld de toekenning van:
 - het gewaarborgd loon (vgl. bijvoorbeeld (i) een tewerkstelling als arbeider én als bediende met onderscheiden periodes van gewaarborgd loon tot gevolg of (ii) een tewerkstelling als vastbenoemd personeelslid én een contractuele tewerkstelling)
 - een verbrekingsvergoeding
 - ...
- als de verzekerde gedurende de periode gedekt door een verbrekingsvergoeding een nieuwe tewerkstelling aanvat en dit gedurende het tijdvak gedekt door deze verbrekingsvergoeding.

4. Begrenzing van het totaalbedrag tot het bedrag van het gederfde loon

Het bedrag van de aanvullende primaire ongeschiktheidsuitkering wordt begrensd als de som van het bedrag van de primaire ongeschiktheidsuitkering (= 60 % van het gederfde loon, in voorkomend geval verhoogd tot het toepasselijke minimumbedrag – cf. *infra* punt 5) en het bedrag van de aanvullende primaire ongeschiktheidsuitkering het gederfde loon van de werknemer overschrijdt.

In geval van een dergelijke overschrijding is het bedrag van de aanvullende primaire ongeschiktheidsuitkering gelijk aan het verschil van het voormelde gederfde loon en het bedrag van de primaire ongeschiktheidsuitkering gelijk aan 60 % van het gederfde loon, in voorkomend geval verhoogd tot het toepasselijke minimumbedrag.

Voorbeeld : het gederfde loon van een verzekerde X bedraagt 50,0000 EUR:

- het bedrag van de primaire ongeschiktheidsuitkering is 60 % van 50,0000 EUR = 30,00 EUR
- het bedrag van de aanvullende primaire ongeschiktheidsuitkering is (10 % van 50,0000 EUR) + 5,63 EUR = 5,00 EUR + 5,63 EUR = 10,63 EUR

Vermits de som van het bedrag van de primaire ongeschiktheidsuitkering en het bedrag van de aanvullende primaire ongeschiktheidsuitkering (40,63 EUR = 30,00 EUR + 10,63 EUR) lager is dan 50,00 EUR (= het gederfde loon van betrokkene < 61,22 EUR), ontvangt de betrokkene een verhoogde aanvullende primaire ongeschiktheidsuitkering van 20 EUR (50,00 EUR - 30,00 EUR).

Opmerkingen:

- voor de toepassing van deze begrenzing wordt altijd rekening gehouden met het gederfde loon dat, in voorkomend geval, aangepast is overeenkomstig artikel 4 van de wet van 2 augustus 1971 houdende inrichting van een stelsel waarbij de wedden, lonen, pensioenen, toelagen en tegemoetkomingen ten laste van de openbare schatkist, sommige uitkeringen, de bezoldigingsgrenzen waarmee rekening dient gehouden bij de berekening van sommige bijdragen van de sociale zekerheid der arbeiders, alsmede de verplichtingen op sociaal gebied opgelegd aan de zelfstandigen, aan het indexcijfer van de consumptieprijzen worden gekoppeld. De verhoging of de vermindering wordt doorgevoerd met ingang van de maand bepaald in artikel 6, 3^e van de voormelde wet van 2 augustus 1971
- indien het toepasselijke minimumbedrag van de primaire ongeschiktheidsuitkering (toegekend ten vroegste vanaf de vijfde maand van primaire ongeschiktheid – cf. *infra* punt 5) al gelijk zou zijn aan het gederfde loon of het gederfde loon zou overschrijden, heeft de betrokkene geen recht op de aanvullende primaire ongeschiktheidsuitkering.

5. Tijdvak vanaf de eerste dag van de vijfde maand van primaire ongeschiktheid: impact van de toekenning van een minimumuitkering als primaire ongeschiktheidsuitkering

Vanaf de eerste dag van de vijfde maand van primaire ongeschiktheid wordt overeenkomstig artikel 213/1 van het koninklijk besluit van 3 juli 1996 (5de en 6de maand van primaire ongeschiktheid) en artikel 214 van het koninklijk besluit van 3 juli 1996 (vanaf de 1ste dag van de 7de maand van primaire ongeschiktheid) een minimumuitkering gewaarborgd.

Deze minima bedragen op dit ogenblik:

- tijdens de vijfde en zesde maand van primaire ongeschiktheid*: 49,68 EUR, in voorkomend geval beperkt tot het gedeerde loon van de verzekerde.
- vanaf de eerste dag van de zevende maand van primaire ongeschiktheid*:

	Gerechtigde met gezinslast	Alleenstaande gerechtigde	Samenwonende gerechtigde
Regelmatig werknemer	62,08 EUR	49,68 EUR	42,60 EUR
Niet-regelmatig werknemer	51,18 EUR	37,87 EUR	37,87 EUR

De aanvullende primaire ongeschiktheidsuitkering is dan gelijk aan:

[bedrag gelijk aan 60 % van het gedeerde loon + bedrag aanvullende primaire ongeschiktheidsuitkering (zoals vastgesteld vóór de toekenning van de minimumuitkering)] - bedrag toepasselijke minimumuitkering

Voorbeelden:

Voorbeeld 1 (regelmatig werknemer alleenstaande)

- Eerste vier maanden*

Het gedeerde loon van een verzekerde X bedraagt 65,0000 EUR:

- het bedrag van de primaire ongeschiktheidsuitkering is 60 % van 65,0000 EUR = 39,0000 EUR = 39,00 EUR
- het bedrag van de aanvullende primaire ongeschiktheidsuitkering is (10 % van 65,0000 EUR) + 5,63 EUR = 6,5000 EUR + 5,63 EUR = 12,1300 EUR = 12,13 EUR

Vermits de som van het bedrag van de primaire ongeschiktheidsuitkering en het bedrag van de aanvullende primaire ongeschiktheidsuitkering (51,13 EUR = 39,00 EUR + 12,13 EUR) lager is dan 61,22 EUR, ontvangt de betrokkene een verhoogde aanvullende primaire ongeschiktheidsuitkering van 22,22 EUR (61,22 EUR - 39,00 EUR).

- Vijfde en zesde maand*

Tijdens de vijfde en zesde maand van arbeidsongeschiktheid kan de betrokkene aanspraak maken op de minimumuitkering (49,68 EUR).

De aanvullende primaire ongeschiktheidsuitkering is dan [39,00 EUR + 22,22 EUR] - 49,68 EUR = 11,54 EUR.

c) *Vanaf de eerste dag van de zevende maand*

Vanaf de eerste dag van de zevende maand van arbeidsongeschiktheid kan de betrokkene aanspraak maken op de minimumuitkering 'regelmatig werknemer' als alleenstaande gerechtigde (49,68 EUR).

De aanvullende primaire ongeschiktheidsuitkering is dan $[39,00 \text{ EUR} + 22,22 \text{ EUR}] - 49,68 \text{ EUR} = 11,54 \text{ EUR}$.

*Voorbeeld 2 (niet-regelmatig werknemer samenwonende)*a) *Eerste vier maanden*

Het gedeerde loon van een verzekerde Y bedraagt 40,0000 EUR:

- het bedrag van de primaire ongeschiktheidsuitkering is 60 % van 40,0000 EUR = 24,0000 EUR = 24,00 EUR
- het bedrag van de aanvullende primaire ongeschiktheidsuitkering is (10 % van 40,0000 EUR) + 5,63 EUR = 4,0000 EUR + 5,63 EUR = 9,6300 EUR = 9,63 EUR

Vermits de som van het bedrag van de primaire ongeschiktheidsuitkering en het bedrag van de aanvullende primaire ongeschiktheidsuitkering (33,63 EUR = 24,00 EUR + 9,63 EUR) lager is dan 40,00 EUR (= het gedeerde loon van betrokkene < 61,22 EUR), ontvangt de betrokkene een verhoogde aanvullende primaire ongeschiktheidsuitkering van 16,00 EUR (40,00 EUR - 24,00 EUR).

b) *Vijfde en zesde maand*

Tijdens de vijfde en zesde maand van arbeidsongeschiktheid kan de betrokkene aanspraak maken op de minimumuitkering (40,00 EUR – beperking tot het gedeerde loon).

De aanvullende primaire ongeschiktheidsuitkering is dan $[24,00 \text{ EUR} + 16,00 \text{ EUR}] - 40,00 \text{ EUR} = 0 \text{ EUR}$.

c) *Vanaf de eerste dag van de zevende maand*

Vanaf de eerste dag van de zevende maand van arbeidsongeschiktheid kan de betrokkene aanspraak maken op de minimumuitkering 'niet regelmatig werknemer' als samenwonende gerechtigde (37,87 EUR).

De aanvullende primaire ongeschiktheidsuitkering is dan $[24,00 \text{ EUR} + 16,00 \text{ EUR}] - 37,87 \text{ EUR} = 2,13 \text{ EUR}$.

*Voorbeeld 3 (regelmatig werknemer met gezinslast)*a) *Eerste zes maanden*

Het gedeerde loon van een verzekerde Z bedraagt 100,0000 EUR:

- het bedrag van de primaire ongeschiktheidsuitkering is 60 % van 100,0000 EUR = 60,0000 EUR = 60,00 EUR
- het bedrag van de aanvullende primaire ongeschiktheidsuitkering is (10 % van 100,0000 EUR) + 5,63 EUR = 10,0000 EUR + 5,63 EUR = 15,63 EUR

b) *Vanaf de eerste dag van de zevende maand*

Vanaf de eerste dag van de zevende maand van arbeidsongeschiktheid kan de betrokkene aanspraak maken op de minimumuitkering 'regelmatig werknemer' als gerechtigde met gezinslast (62,08 EUR).

De aanvullende primaire ongeschiktheidsuitkering is dan $[60,00 \text{ EUR} + 15,63 \text{ EUR}] - 62,08 \text{ EUR} = 13,55 \text{ EUR}$.

6. Toepassing van de (anti)cumulatieregels en verminderingsregels wegens een sanctie

6.1. Anticumulatieregeling bepaald in de wet van 24 juni 2020 houdende toekenning van een tijdelijke aanvulling op de uitkeringen voor primaire arbeidsongeschiktheid

De wet van 24 juni 2020 houdende toekenning van een tijdelijke aanvulling op de uitkeringen voor primaire arbeidsongeschiktheid bepaalt zelf dat de aanvullende primaire ongeschiktheidsuitkering niet verschuldigd is voor de periode van arbeidsongeschiktheid waarin de betrokkene daadwerkelijk een aanvulling of voorschot overeenkomstig de collectieve arbeidsovereenkomst nr. 12*bis* of nr. 13*bis* ten laste van de werkgever ontvangt.

Deze periode verstrijkt in principe (uiterlijk) na de eerste dertig dagen van primaire ongeschiktheid (behalve bij een herval (i) wegens dezelfde aandoening – saldo van het gewaarborgd loon is nog overeenkomstig de arbeidsovereenkomstenreglementering verschuldigd of (ii) wegens een andere aandoening – een nieuwe periode van gewaarborgd loon vat dan immers overeenkomstig de arbeidsovereenkomstenreglementering aan).

Via de ZIMA 001 dient de werkgever of zijn mandataris deze dagen in de referteperiode aan te duiden met de code aard van de dag 2.7 of 2.9.

6.2. Anticumulatieregeling en verminderingsregel bepaald in de gecoördineerde wet van 14 juli 1994 of in uitvoering van deze gecoördineerde wet

Artikel 7 van de wet van 24 juni 2020 bepaalt het volgende: “*Voor zover er niet van wordt afgeweken door de bepalingen van deze wet, zijn de bepalingen van de titels I, II, IV, Vbis tot X en XII van de gecoördineerde wet die betrekking hebben op de uitkeringsverzekering, van toepassing op de toekenning van de aanvullende primaire ongeschiktheidsuitkering bedoeld in artikel 3.*”

Gelet op deze bepaling zijn bijvoorbeeld de regels die de toepassing van een sanctie bepalen of de (anti)cumulatieregels die omschreven zijn in artikel 103 of artikel 136, §2 van de gecoördineerde wet van 14 juli 1994 of in uitvoering van artikel 104 of artikel 108, 3° van deze gecoördineerde wet in het koninklijk besluit van 3 juli 1996 nader zijn bepaald (vgl. de artn. 230, 232 en 235 van het K.B. van 03.07.1996), ook *integraal van toepassing op de aanvullende primaire ongeschiktheidsuitkering*.

6.2.1. TOEPASSING VAN DE SANCTIE DIE EEN VERMINDERING MET 10 % VAN HET BEDRAG VAN DE UITKERING INHOUDT WEGENS EEN LAATTIJDIGE AANGIFTE VAN DE ARBEIDSONGESCHIKTHEID (ART. 9 VAN DE VERORDENING OP DE UITKERINGEN VAN 16.04.1997) OF EEN LAATTIJDIGE AANGIFTE VAN DE WERKHERVATTING TIJDENS DE ARBEIDSONGESCHIKTHEID (ART. 230, §2*BIS* VAN HET K.B. VAN 03.07.1996)

Het bedrag van de aanvullende primaire ongeschiktheidsuitkering wordt, net zoals het bedrag van de primaire ongeschiktheidsuitkering, met 10 % verminderd.

6.2.2. TOEPASSING VAN ARTIKEL 230 VAN HET KONINKLIJK BESLUIT VAN 3 JULI 1996

=> In geval van de uitoefening van een toegelaten activiteit waardoor de betrokkene op enerlei wijze valt onder het toepassingsgebied van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders (cumulatieregeling bedoeld in art. 230, §1 van het K.B. van 03.07.1996): een eventuele vermindering van het bedrag van de aanvullende primaire ongeschiktheidsuitkering in functie van de tewerkstellingsbreuk van de toegelaten activiteit (vrijstelling van 20 %);

=> In geval van de uitoefening van een toegelaten activiteit waardoor de betrokkene niet op enerlei wijze valt onder het toepassingsgebied van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders (cumulatieregeling bedoeld in art. 230, §1ter van het K.B. van 03.07.1996): de desbetreffende fase van de cumulatieregeling is ook van toepassing op het bedrag van de aanvullende primaire ongeschiktheidsuitkering.

6.2.3. TOEPASSING VAN ARTIKEL 232 VAN HET KONINKLIJK BESLUIT VAN 3 JULI 1996

De som van het bedrag van de primaire ongeschiktheidsuitkering en het bedrag van de aanvullende primaire ongeschiktheidsuitkering wordt principieel verminderd met het in werkdagen omgezette bedrag van de onderbrekingsuitkering.

6.2.4. TOEPASSING VAN ARTIKEL 235 VAN HET KONINKLIJK BESLUIT VAN 3 JULI 1996

De toepassing van de cumulatieregeling bedoeld in artikel 235 van het koninklijk besluit van 3 juli 1996 houdt in dat de verzekerde recht heeft op het verschil tussen 150 % (gezinslast) of 125 % (zonder gezinslast) van de uitkering wegens arbeidsongeschiktheid (= *primaire ongeschiktheidsuitkering + aanvullende primaire ongeschiktheidsuitkering*), vastgesteld voor de gerechtigde met personen ten laste, en het bedrag van het pensioen of van het als dusdanig geldend voordeel in werkdagen gewaardeerd zonder het dagbedrag van de uitkering (*primaire ongeschiktheidsuitkering + aanvullende primaire ongeschiktheidsuitkering*) te mogen overschrijden dat hem zou toegekend worden indien er geen cumulatie was.

6.2.5. TOEPASSING VAN ARTIKEL 136, §2 VAN DE GECOÖRDINEERDE WET VAN 14 JULI 1994

In het kader van de toepassing van artikel 136, §2 van de gecoördineerde wet van 14 juli 1994 moet de som van het bedrag van de primaire ongeschiktheidsuitkering en het bedrag van de aanvullende primaire ongeschiktheidsuitkering worden verminderd met het bedrag van het voordeel dat dezelfde schade dekt.

 Voorbeeld: het gederfde loon van een verzekerde X bedraagt 102,0000 EUR:

- het bedrag van de primaire ongeschiktheidsuitkering is 60 % van 102,0000 EUR = 61,20 EUR
- het bedrag van de aanvullende primaire ongeschiktheidsuitkering is (10 % van 102,0000 EUR) + 5,63 EUR = 10,20 EUR + 5,63 EUR = 15,83 EUR

Situatie A: bedrag van de primaire ongeschiktheidsuitkering > bedrag van de vergoeding die dezelfde schade dekt

De betrokkene heeft recht op een vergoeding (die dezelfde schade dekt) die gelijk is aan 50 EUR per dag.

Het bedrag van de primaire ongeschiktheidsuitkering is dus verminderd geweest tot 11,20 EUR. De betrokkene kan nog aanspraak maken op een aanvullende primaire ongeschiktheidsuitkering die gelijk is aan 15,83 EUR.

Situatie B: bedrag van de primaire ongeschiktheidsuitkering + bedrag aanvullende primaire ongeschiktheidsuitkering > bedrag van de vergoeding die dezelfde schade dekt (waarbij bedrag primaire ongeschiktheidsuitkering < bedrag vergoeding die dezelfde schade dekt)

De betrokkene heeft recht op een vergoeding (die dezelfde schade dekt) die gelijk is aan 65 EUR per dag.

Het bedrag van de primaire ongeschiktheidsuitkering is dus verminderd geweest tot 0 EUR.

De betrokkene kan aanspraak maken op een aanvullende primaire ongeschiktheidsuitkering die gelijk is aan 12,03 EUR (15,83 EUR - 3,80 EUR) – aanrekening van het saldo van 3,80 EUR.

Situatie C: bedrag van de primaire ongeschiktheidsuitkering + bedrag aanvullende primaire ongeschiktheidsuitkering < bedrag van de vergoeding die dezelfde schade dekt

De betrokkene heeft recht op een vergoeding (die dezelfde schade dekt) die gelijk is aan 80 EUR per dag.

Het bedrag van de primaire ongeschiktheidsuitkering is dus verminderd geweest tot 0 EUR.

De betrokkene kan aanspraak maken op een aanvullende primaire ongeschiktheidsuitkering die gelijk is aan 0 EUR (15,83 EUR - 18,80 EUR < 0 EUR) – aanrekening van het saldo.

7. Impact van de toekenning van de aanvullende primaire ongeschiktheidsuitkering op de verificatie van de gezinssituatie van de arbeidsongeschikt erkende gerechtigde (art. 225, §3 van het K.B. van 03.07.1996)

Het bedrag van de aanvullende primaire ongeschiktheidsuitkering (toegekend aan de met de arbeidsongeschikt erkende gerechtigde samenwonende persoon die zelf – in het stelsel van de werknemers – arbeidsongeschikt is erkend) wordt niet in aanmerking genomen voor de vaststelling van de gezinssituatie.

Deze neutralisatie wordt uitdrukkelijk bepaald in artikel 225, § 3, negende lid van het koninklijk besluit van 3 juli 1996.¹

8. Impact van de toekenning van de aanvullende primaire ongeschiktheidsuitkering op de vaststelling van het gezinsinkomen in het kader van de dossiers ‘artikel 22’

De aanvullende primaire ongeschiktheidsuitkering maakt deel uit van het bruto belastbare gezinsinkomen en moet dus in aanmerking worden genomen voor de vaststelling van het gezinsinkomen in het kader van de dossiers ‘artikel 22’.²

Er dient rekening te worden gehouden met de periode die door deze aanvullende primaire ongeschiktheidsuitkeringen is gedekt.

1. cf. het koninklijk besluit van K.B. van 12.11.2020 tot wijziging van het K.B. van 03.07.1996 tot uitvoering van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14.07.1994.

2. cf. de toepassing van de verordening van 17.03.1999 tot uitvoering van art. 22, § 2, a, van de wet van 11.04.1995 tot invoering van het “handvest” van de sociaal verzekerde en de verordening van 12.02.2001 tot uitvoering van art. 22, § 2, a, van de wet van 11.04.1995 tot invoering van het “handvest” van de sociaal verzekerde.

9. Inhouding van de bedrijfsvoorheffing op de aanvullende primaire ongeschiktheidsuitkering

Op de aanvullende primaire ongeschiktheidsuitkering is een **vast** percentage aan bedrijfsvoorheffing verschuldigd (al naargelang het geval, 11,11 % of 10,09 %, in functie van de hoedanigheid van de verzekerde bij de aanvang van de arbeidsongeschiktheid).³

10. Einde van de toekenning van de aanvullende primaire ongeschiktheidsuitkering

De aanvullende primaire ongeschiktheidsuitkering wordt niet langer toegekend voor de periode van arbeidsongeschiktheid die zich bevindt na de datum van buitenwerkingtreding van de in de sector werkloosheid genomen bijzondere maatregelen om het bedrag van de tijdelijke werkloosheidsuitkering in geval van tijdelijke werkloosheid wegens overmacht naar aanleiding van de COVID-19-crisis te verhogen.

Rekening houdend met de huidige reglementering⁴, zal de aanvullende primaire ongeschiktheidsuitkering niet langer worden toegekend vanaf **1 april 2021**.

11. Betaaldatum van de aanvullende primaire ongeschiktheidsuitkering

Zoals de primaire ongeschiktheidsuitkering wordt de aanvullende primaire ongeschiktheidsuitkering voor de eerste keer uitbetaald binnen dertig dagen na de ontvangst van de aangifte van arbeidsongeschiktheid en daarna uiterlijk binnen de eerste vijf dagen van de maand voor de maand die voorafgaat (cf. art. 20, § 1 van de verordening op de uitkeringen van 16.04.1997).

Omzendbrief V.I. nr. 2021/13 – 404/60 van 12 januari 2021.

3. cf. het K.B. van 16.12.2020 tot wijziging van het K.B./WIB 92, op het stuk van de bedrijfsvoorheffing.

4. cf. de art. 5 en 6 van het K.B. van 30.03.2020 tot aanpassing van de procedures in het kader van tijdelijke werkloosheid omwille van het Covid-19-virus en tot wijziging van art. 10 van het K.B. van 06.05.2019 tot wijziging van de artn. 27, 51, 52bis, 58, 58/3 en 63 van het K.B. van 25.11.1991 houdende de werkloosheidsreglementering en tot invoeging van de artn. 36sexies, 63bis en 124bis in hetzelfde besluit.